

Příloha 1: Knoxova pravidla pro psaní detektivního románu

1. Vrahem musí být osoba zmíněná v průběhu románu, ale zároveň to nesmí být postava, jejíž myšlenky může čtenář sledovat.
2. Nadpřirozeno je zcela vyloučeno.
3. Není povoleno mít v románu více než jednu tajnou místnost či chodbu.
4. V románu nesmí být použit žádný doposud neobjevený jed nebo nějaký jiný přístroj, jehož existenci a funkci by bylo nutné v závěru dlouze a vědecky vysvětlovat.
5. V příběhu nesmí vystupovat žádný Číňan.
6. Detektivovi nesmí pomoci náhoda nebo nevysvětlitelná intuice, která se ukáže být správnou.
7. Samotný detektiv nesmí spáchat zločin.
8. Detektiv nesmí pracovat s žádným klíčem, se kterým by nebyl čtenář ihned seznámen.
9. Hloupý přítel detektiva, Watson, nesmí skrývat žádné myšlenky, které mu honí hlavou; jeho inteligence musí být, ale velmi nepatrně, nižší než je inteligence průměrného čtenáře.
10. V příběhu se nesmí objevit dvojčata či dvojníci, pokud na ně nejsme řádně připraveni.¹

¹ Father *Knox's Decalogue*; citace 2. 5. 2020

Příloha 2: Van Dineova pravidla pro psaní detektivního románu

1. Čtenář musí mít stejnou možnost vyřešit záhadu jako detektiv. Všechny klíče musí být dostupné a jasně popsané.
2. Čtenář nesmí být záměrně klamán a podváděn, pokud ovšem není zločincem oklamán také detektiv.
3. V příběhu nesmí jít o lásku (vnáší do hry irelevantní sentiment). Cílem je předat zločince spravedlnosti a ne dovést milence k oltáři.
4. Vrahem by neměl být detektiv ani nikdo z vyšetřovatelů.
5. Vrah musí být odhalen pomocí logické dedukce a ne dílem náhody nebo nemotivovanou zповědí.
6. V detektivním románu musí být detektiv; a detektiv není detektivem, dokud zločin neobjasní.
7. V detektivním románu musí být mrtvola. Žádný menší zločin než vražda není dostačující. Tři sta stran je příliš mnoho pro jiný zločin než vraždu.
8. Zločin musí být vyřešen pomocí striktně reálných prostředků (žádné čtení myšlenek, spiritualistické seance apod.).
9. V knize musí být pouze jediný detektiv.
10. Viníkem musí být postava, která sehrála v příběhu více či méně významnou roli (čtenář si jí musí všimnout).
11. Sloužící jako je majordomus, lokaj, kuchař apod. nesmí být viníky. Bylo by to příliš jednoduché řešení. Pachatelem musí být někdo, od koho bychom to nečekali.
12. Musí existovat pouze jediný pachatel bez ohledu na to, ke kolika vraždám došlo. Vrah může nicméně mít komplice.
13. Tajné společnosti, mafie apod. nemají v detektivním románu co dělat.
14. Způsob vraždy a jejího vyšetřování musí být racionální a vědecky podložený.
15. Řešení problému musí na dosah po celou dobu vyprávění, aby ho chytrý čtenář mohl odhalit. Když si čtenář přečte knihu znovu, musí na všechny klíče narazit.

16. Detektivní román by neměl obsahovat dlouhé deskriptivní pasáže, propracované charakteristiky postav apod. Důležité je vyšetřování.
17. Protagonistou detektivního románu by neměl být profesionální zločinec – takové lidi má na starosti policie a ne geniální amatérský detektiv.
18. Během vyšetřování zločinu by nemělo vyjít najevo, že to byla nehoda nebo sebevražda.
19. Motivy pro vraždu musí být osobní.
20. V detektivním románu by se neměly objevit následující záležitosti (jsou používány tak často, že představují pouhý důkaz autorovy neschopnosti a nedostatku originality):
 - a. určení pachatele podle nedopalku cigarety zanechaného na místě (porovnání se značkou, kterou kouří podezřelý)
 - b. falešná spiritualistická seance vyděsí pachatele natolik, že se sám přizná
 - c. padělané otisky prstů
 - d. vymyšlené alibi
 - e. pes, který neštěkal, odhaluje skutečnost, že pachatelem byl příbuzný
 - f. viníkem je dvojče nebo někdo, kdo je podobný nevinnému podezřelému
 - g. injekční stříkačka a drogy
 - h. provedení vraždy v uzavřené místnosti poté, co už se tam policie dostala
 - i. slovní asociační experiment k odhalení viny/pro dokázání viny
 - j. šifra, kódované dopisy, které jsou rozluštny detektivem²

² VAN DINE, S. S. *Twenty Rules for Writing Detective Stories*; citace 2. 5. 2020